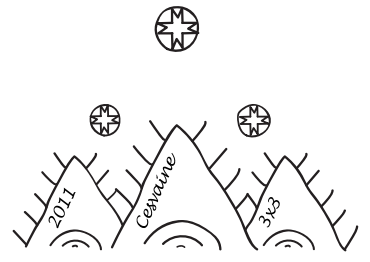

LAĪPOTĀJS

sestdiena, 9. jūlijs

Kopā esot, turpinot

Turpinot 3x3 saietu tradīcijas, piektdienas vakarā visi pulcējās Cesvaines pils parka dziļumā, lai daudzīnātu mītisko koku. Daudzīnājums ir kā svētības izlūgšana par katram pašam un visai tautai svarīgām lietām. Šīs lietas (vai tas būtu ozols, ceļš vai uguns) līdzī nes domas par cilvēka attieksmi, uztveri un attiecībām. Daudzīnot jeb vairojot kādu stipru, latvisku simbolu, mēs daudzīnām šī simbola izpausmi mūsos, mūsu domāšanā, ticībā un darbos.

Cesvaines 3x3 daudzīnājām savas vara saknes. Mums katram pašam un tautai kopumā ir šādas saknes, kuras stiepjas nepārrēdzami tālu atpakaļ, tieši tāpēc būdamas tik stipras. Kā jau saknes, tās gādā par mūsu iztikšanu, labu būšanu un galu galā – par mūsu kopā būšanu, vienotu veselumu, veselību.

Inese Krūmiņa norādīja, ka mēs katrs reiz esam bijušas sudrabiņa lapiņas, esam zelta zari un ar laiku būsīm vara saknes. Turpinājums ir dabisks, un zari, kas nelapo, neglābjami nokalst.

Juris Batņa, runājot par mūsu iekšējās pasaules cēloņsakarībām, sacīja, ka mūsu agrīnās bērnības ārējā pasaule pārtop par cilvēka iekšējo pasauli.

Mēs varam gan viens otram, gan jo īpaši saviem bērniem, tuvākajiem būt šīs labās vara saknes, kas dod tikai pozitīvus ierakstus, ļaujot izaugt par stipriem, laimīgiem zelta zariem.

Austris Grasis pieminēja mūsdienu globalizācijas tēmu, uzsverot nepieciešamību saglabāt tēvu tēvu mestās laipas, lai viņu devums nebūtu bijis veltīgs, un lai mums un nākamajām paaudzēm būtu, pie kā turēties. ■

Laura

DIENASKĀRTĪBA

Svētdiena, 10. jūlijs

Tā bērniņi laipojat,
ka pietika mūžiņam

8.00 – 9.00	Ceļšanās, rīta rosme
9.00 – 9.30	Brokastis
9.40 – 10.10	3x3 TV ziņas
10.15 – 11.30	Konference
11.30 – 12.45	Nometnes slēgšana
13.00 – 14.30	Pusdienas, atvadas
14.30	Izbraukšana uz Rīgu

NĀKAMGAD

2012. gadā 3x3 saiets būs Kandavā

Arī nākamvasar Latvijā notiks divi 3x3 saieti. No 22. līdz 29. jūlijam tas būs skaistajā, zaļajā un sakoptajā Kurzemes mazpilsētiņā Kandavā. Vairāk info būs www.3x3.lv, Latvijas novadu un ārzemju latviešu laikrakstos, taču varat rakstīt un jautāt arī e-pastā daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv vai pa tālr. 29463930.

Par otru 2012. gada 3x3 saietu Latvijā tiks izlemts pēc divām nedēļām kustības padomes sēdē Liepnā 24. jūlijā.

Labu domāt, labu darīt, labu runāt, labam ticēt. Labu vēlēt, labu dot un labu ņemt. Labi būs

Sestdienas rītā visus uzrunāja Līga Reitere: „Labrīt! Atkal viens labs rīts. Esmu laimīga – par katru labu apskāvienu, labu vārdu. Būt noderīgai ir liela laime. Novēlu visiem, lai jūsu izdarība, roku čaklums, labais padoms un labestība būtu kādam vajadzīga.

Mēs visi kādreiz kļūdāmies. Bet tas ir vajadzīgs, lai mēs varētu salīdzināt labo ar nepietiekami labo un vēl labāko. Padomā, ko labu tu esi šonedēļ izdarījis, ko labu aizvedīsi sev līdzi? Mums ir jānogādā tas labākais līdz paaudzei, kurai ļoti vajadzēs vārdu, tradīciju, bet nebūs, kas to paskaidro.”

**Vivita Skurule,
49 gadi, no
Viļāniem**

Es cenšos tā dzīvot. Esmu tādā veidā priecīga, un visi tādi būtu, ja viņi tā dzīvotu. Ir svarīgi dot labu citiem, jo tas labais desmitkārtīgi nāk atpakaļ. Nu

jau gadus desmit cenšos pie tā aizvien vairāk piedomāt savās ikdienas gaitās. Ir tas vecais labais teiciens, nedari citam to, ko negribētu saņemt pats.

**Māris Bērziņš,
32 gadi, no Rīgas**

Tā vien jādzīvo, jo jebkura doma materializējas. Kā mēs domāsim, tā mēs dzīvosim, un šo nesaku tikai kā atziņu, tas reāli strādā.

Kādas domas es domāju, tāda realitāte ap mani arī veidojas. Manā dzīvē tieši tā arī ir.

**Ērika Vekšina,
9 gadi, no
Maskavas**

Tajā visā labais ir tas, ka visi dara kaut ko labu. Ir ļoti liels prieks iepriecināt citu. Tas

ir ļoti labi. Vispār man patīk darīt labu un saņemt arī, jo tad es jūtos labi. Tagad es gribu spēlēties.

**Oskars Grāpis,
46 gadi, no Rīgas**

Ar labo vienmēr ir vieglāk dzīvot. Tāpēc jau droši vien tas teiciens ir, lai atgādinātu to vienkāršo patiesību – dzīvē iet

skaistāk un vieglāk, ja tu visu dari labestīgi, ar labām domām, ar labu garu. Cilvēki bieži to nezkāpēc aizmirst un ieslīgst savos ciklos un savās nelaimēs. To vajag aizmirst, kāpt ārā un atgriezties pie gaišām domām. ●

Reinis un Laura

Atvainojamies par iepriekš publicēto neprecīzo statistiku. Precīzi dati:

Latvija – 262
Krievija – 7
ASV – 16
Luksemburga – 1
Lībāna – 3
Gruzija – 3
Vācija – 5
Zviedrija – 4
Norvēģija – 3
Tadžikistāna – 6
Kanāda – 1
Austrālija – 1

IEVIRZE

Par rotkaļšanu un pacietību

Lai arī visās ieviržu telpās ir nemītīga balsu čalošana, kņudoņa un patīkama ķīvēšanās, ir kāda īpaša telpa, kurā to visu papildina elektroierīču sīkšana, gāzes lodlampas dedzināšana, nokvēlota sudraba likšana ūdenī un nemītīgi saucieni: „Jān’, ko man darīt? Jān’, atnāc lūdzu!” Iedomājies, ka visam pa vidu tirinās kāds vīrs, kuram acis praktiski redzēt nevar (uzlikto palielināmo stiklu briļļu dēļ), bet viņš ar katra iegribu spēj tikt galā.

Rotkalis Jānis Mednis ar rotu kalšanu nodarbojas jau 30 gadus un nu ir kļuvis par vienu no 3x3 *mēbelēm*, kurš piedalās gadiem. Kā viņš to visu var paveikt bez asistenta, es nesaprotu. Iepriekšējos gados viņam palīgos esot nākusi sieva Ligita Roze-Medne, taču šogad palikusi lepna un sagribējusi pati savu ievirzi vadīt, atstādama Jāni vienu uzmācīgo

mācekļu rokās. Ligita vada rotiņas no dabas materiāliem, tātad tur, iespējams, paspīd kāda jauna ģimenes uzņēmējdarbība. Jānis ir istens entuziasts: „Meistars nav tas, kurš prot uztaisīt, bet gan tas, kurš prot izlabot.”

Labošanu ir daudz. Sākumā dažu dalībnieku acīs manāmais mulsums šķita tramīgs, tomēr jau ceturtdien puīši spēlēja zolīti, bardu meita Vita jau taisīja savu otro aproci, un visiem acīs bija iestājies miers. Šķiet, ka vieglāk būtu pierunāt Siliņu Uldi uz piecmetrīgu kārtslēkšanu, nekā nokaitināt šo omulīgo un mīļo vīru. Pacietība rotkalim ir absolūti nepieciešama, un Jānis to demonstrē tik cēli, ka šķiet – šajā ievirzē mums, pirmkārt, ir dota iespēja mācīties pacietību.

Visiem pietiek laika paveikt savas sudrabīgās, bronžīgās ieceres un pašrocīgi uztaisīt sev un mīļajiem kādu neatkārtojamu rotu. ●

Reinis

Dimanti, kas jāspodrīna

Diāna un Kārlis Brieži nometnē dara svētīgu darbu – uzrauga, māca, spēlējas un visvisādi citādi *ņem* ar pašiem mazākajiem nometniekiem. Un tādu viņu vadītajā pusreizpusē ir gana daudz – ap 30.

Saulīte Latvijā

No rītiem, kad mazie nometnieki ienāk klasē, viņiem ir brīvs režīms, uzreiz pie konkrētu nodarbju veikšanas viņus nevedina, jo, kā Kārlis norāda – viņiem ir jāaprod ar to, ka nupat atvadījušies no vecākiem, ka atkal ir kopā ar daudziem citiem bērniem, jāaprunājas ar jau iegūtajiem draugiem. Viņi paspēlējas ar mašīnītēm, lellītēm un klucīšiem un pēc kāda laiciņa ir gatavi pievērsties skolotājiem. Citiem mazajiem esot vienalga, ka mamma atved uz klasi un pati dodas prom, sak, ej ātrāk uz savu ievirzi, ļauj spēlēties! Bet citi ķeras mammašos un nobirstot pa kādai asarai. Tomēr tas pārejot un tad sākas rīta nodarbes. Katru dienu Kārlis un Diāna ar bērniem pārrunā nometnes tēmu. Lai viņi saprastu, par ko ir runa, piesaista klāt latviešu rakstus, jo tas vizuāli uzrunā un paliek bērniem atmiņā. Pastāsta, ko katrs rakstiņš nozīmē, kā radies. Maziņie tiek dalīti divās grupās – viena iet laukā, otra paliek klasē un veido kādu projektu. Jau pieminētās latviešu zīmes tiek attēlotas dažādi – līmētas ar pupiņām, krāsoti, veidotas ar plastalīnu, grieztas no papīriņiem. Par dienas tēmu tiek skaidrots un jautāts vienkāršos vārdos, piemēram, kā tu zini, ka esi latvietis? Uz to kāds ķipars atbildējis: „Man ir tāds tumši sarkans krekls, uz kura baltiem burtiem rakstīts – latviet's esmu.” Vai arī – kas latviešiem ir īpašs? „Mums ir svarīgi četri gadalaiki un saulīte Latvijā.”

Maģiskais brīdis

Kārlis ejot pagalmā ar bērniem darboties, bet, lai gaitēnos netrokšņotu un netraucētu citiem ieviržu dalībniekiem, tie visi kopā iejūtas kādā tēlā. Piemēram, izliekas par čūskām, kurām ir lēni jāslīd pa gaiteni un jāčukst ššš vai arī jāpārvēršas par milžiem, kas liek lēnus unklusus soļus. Ārā pagalmā tie zīmē latviskos rakstiņus, kopā dzied, stāsta pasakas un spēlē rotaļas. Bērniem patīkot pūst burbuļus, bet tā kā kādā reizē burbuļūdens esot izbeidzies, *pusreizpusīte* devusies lejā uz virtuvi pie saimniecēm, vaicāt pēc šķidrajām ziepēm. Mazie apdziedājuši virtuves saimnieces, un tās uzcienušas mazos ar gardumiem. „Mums ir svarīgi, ka mazajiem kaut kas paliek prātā no tā, ko mēs te darām, ko mācāmies un par ko runājam. Lai nav tā, ka viņi te vienkārši kopā sanāk un bariņā spēlējas. To viņi varētu darīt arī savas mājās pagalmā,” stāsta Kārlis. „Viņiem ļoti ātri daudz kas pielip,” atceras Diāna. Kāds no bērniem pēc nodarbības nākamajā rītā stāstījis, ka uz šūpolēm no koka redzējies jumiša zīmi, vai arī – kāda bērna mamma vārijusi brokastis olas, tās divās vietās saplaisājušas un iznācis ārā baltums – arī tur mazais saskatījis jumiša zīmi un stāstījis Diānai par redzēto. „Ir cilvēki, kas domā – tas jau ir sīkais, ko ta' viņš saprot, es tam absolūti nepiekrītu,” saka Kārlis, „bērns attīstās līdz piecu gadu vecumam, pārējais ir dzīves skola. Manuprāt, tas ir tas svarīgākais, maģiskākais brīdis, kamēr bērns veidojas. Mēs esam latvieši, turklāt jau tā tik maz palikuši – tas ir dimants, kas jāspodrīna. Tu vari to *ielikt* atvilktnē un teikt, ka tas ir absūbējis – ko nu vairs! Vai arī sākt to spodrīnāt jau no paša sākuma. Un, ja no 30 bērniem šeit grupiņā mēs ietekmējam kaut vai vienu, tas jau ir kaut kas, mūsu mērķis šeit.”

Izdīgušās sēklas

Pusreizpusē Kārlis ir izgatavojis koka laipu – šīs nometnes tēmas simbolu. Lielākā daļa no bērniem pat nebija zinājuši – kāda

laipa izskatās un kas tā ir. Tad nu viņi spēlējuši dažādas rotaļas pa un ap laipu. Tas bijis foršs nodarbību centrs. Bērniem patīkot uz tās spēlēties. Kārlim Rīgā ir sava koka apstrādes darbnīca, un jau pirms mēneša Kārlis cītīgi sācis gatavoties nometnei. Diāna pat teikusi: „Tu tikai neaizraujies!” Galu galā abi uz nometni braukuši ar pārbāztu mašīnas bagāžnieku – lielākā daļu bijušas mantas *pusreizpusniekiem*. Esot smējušies, ka varbūt vajadzējis ņemt līdz piekabi.

Diāna un Kārlis uz Latviju no ASV pārcēlušies pirms pieciem gadiem. Kārlis nodarbojas ar mūziku, Vecrīgā spēlē un dzied dažos klubos, pārsvarā gan angļu valodā. Veic dažādus koka darbus, remontus. Laukos esot zemīte, un arī tur tiek pavadīts laiks. Diāna strādā Ķīpsalas Starptautiskajā skolā par skolotāju bērniem ar īpašām vajadzībām. „Tas ir sirds darbs – skolotājas darbs,” atzīst Diāna. Šī ir pirmā nometne, kurā abi strādā ar bērniem. Ingus ar Egiju to piedāvājuši Mālpils 3x3 laikā, redzot, ka veidojusies laba saskarsme ar bērniem. No sākuma abi vēl domājuši, piekrist vai ne. Kad pateikuši to dažiem nometniekiem, tie uzreiz mudinājuši: „tas taču ir liels gods, tas ir jādara!” Arī kolēģi, kas vada pēcpusdienas *pusreizpusi* – Inese un Ainārs – atbalstījuši Diānu un Kārli šajā darbošanās procesā.

Grupiņā katram ir savs stāds, ko pēc nometnes paņemt uz mājām un pārstādīt dārzā. Pirmajā dienā runāts par to, ka, ja iestāda sēklu labā zemē, aplaista, par to gādā un tai tiek klāt saulīte, tā izdīgs un izaugs par lielu, skaistu puķi. „Un tā arī ir – sēklas ir izdīgušas. Es jau esmu uz tādas sentimentālas nots, bet bērniem tas ir svarīgi – ja viņi redz rezultātu tam, ko dara,” smaida Kārlis. ●

Gads sākas ar 3x3

Pēcpusdienās interesentiem ir iespēja iepazīt Cesvaines novada folkloru. Ar tās vēsturisko aspektu, dziesmām un rotaļām iepazīstina cesvainiete **Baiba Putniņa**. Baiba Cesvainē ir ieprecējusies un šeit patstāvīgi dzīvo 20 gadus. Iepriekš viņa, ciemojoties pie vecvecākiem, šeit pavadīja vasaras. Pēc profesijas Baiba ir pedagoģe, kas Cesvaines vidusskolas skolēniem māca latviešu valodu un literatūru, kā arī vācu valodu. Sarkanu pamatskolas bērniem viņa māca mūziku un

blokflautas spēli, pēcpusdienās Cesvaines mūzikas un mākslas skolēniem māca mūzikas literatūru, bet vakarpuse un brīvais laiks pāiet, vadot folkloras kopu „Krauklēnieši”. Baiba ir arī Cesvaines novada domes deputāte un vada izglītības, kultūras un sociālo jautājumu komiteju.

Viena no ievirzes dalībniecēm, kokles spēles pasniedzēja Anda Ābele ir patīkami pārsteigta un priecīga par talantīgajiem cesvainiešu bērniem, kas piedalās viņas vadītājā ievirzē, un dalās iespaidos, kas radušies iepazīstot Cesvaines novada folkloru: „3x3 nometnes darbā kā ieviržu vadītāja un kā dalībniiece esmu piedalījies vairākkārt. Tā kā folklorā ir arī mans aicinājums, ar lielu interesi piedalos šīs ievirzes darbā. Baibu Putniņu pazīstu jau sen. Esam kolēģes, un savulaik viņa pie manis ir mācījies spēlēt kokli, pilnveidojot savas prasmes. Darbošanās grupā ir lieliska iespēja uzzināt par šī novada folkloru un izloksnes savdabību. Ļoti interesanti ir iepazīties ar Baibas iepriekš pierakstītajiem materiāliem. Jauka bija ciemošanās ļoti sakoptā un labi

uzturētā lauku sētā, kurā dzīvi čakli cilvēki. Emilija Ivanova un Hermīne Doze ir māsas, kas dzimušas Baltkrievijas latviešu ciemā Latbirzē un saglabājušas tā laika dziesmas un dejas, ko atceras no bērnības. Neskatoties uz lielo gadu nastu, abas ir dzīvespriecīgas un tika izdejoti arī danči.”

Baiba Putniņa 3x3 darbā piedalās otro reizi. Iepriekš, kopā ar bērniem, bijusi dalībniiece Madonā. Kopā ar radinieci pirms pāris gadiem divas dienas pavadījusi Katskiļū 3x3 nometnē ASV. Tur ievirzes vadījuši arī Inese un Jānis Atis Krūmiņi. Par 3x3 viņa saka: „Tās dalībniekiem tas ir dzīvesveids. Šeit valda patīkama ģimenes sajūta. Dalība nometnē ir viens no viņu pamatmotīviem, kur gads sākas un beidzas ar dalību 3x3. Šeit valda vārds neapkrastāms kopības, latviskuma un vienlīdzības princips. Liels prieks, ka kopā ar bērniem ir tik daudz tēvu, kas saieta darbā piedalās ar savu motivāciju, iedvesmu un līdzdarbošanos, nevis tikai kā stutes.”

Visiem 3x3 dalībniekiem Baiba novēl-palieciet, kādi esat. Smaidiet viens otram un priecājieties par dzīvi un cilvēkiem sev līdzās.

Valda

rīdiniiece, kas jau 20 gadus dzīvo ASV un koledžā māca bērniem bioloģiju. Edīte 3x3 darbā piedalās otro reizi un ir atbraukusi kopā ar meitu Nikolu, kurai ir 7 gadi.

„Ļoti patīk biškopība. Ne jau tādā līmenī, lai ar to nodarbotos, bet interese par to ir bijusi jau sen. Interese par bitēm nāk līdzī no bērnības, jo vecmāmiņa bija farmaceite, un viņai bija arī sava bišu drava”, ar smaidu sejā stāsta Edīte. Teorētiskajās nodarbībās ievirzes dalībnieki iepazīs ar augiem, kuri ir vislabākie medum un ziedputekšņiem. Tāpat arī par laiku, kad kurš medus ir ievācīts. Kā atzīst Edīte: „Iepriekš nezināju ka labvēlīgi apstākļi istam liepziedu medum, ir tikai ik pēc pieciem, sešiem gadiem. Esmu ieguvusi daudz vērtīgu zināšanu. Bišu dravas un saimniecības, kas ar to nodarbojas, ir arī Amerikā, bet Latvijā tas liekas garšīgāks.”

Ievirzes vadītāji Vija un Jānis ir ļoti priecīgi par iespēju darboties kopā ar ļoti zinātkāriem un atvērtiem cilvēkiem. Pašiem gan esot zēl, ka nesanāk pilnībā izbaudīt saieta atmosfēru un pašiem piedalīties kādas sev interesējošas ievirzes darbā.

3x3 dalīniekiem Puriņu ģimene novēl Cesvaini paturēt patīkamās atmiņās un varbūt pēc kāda laika atkal atgriezties šeit.

Valda

“Par un ap bitēm” tā saucas ievirze, kuru vada cesvainieši, z/s Jaunspieķi saimnieki **Vija** un **Jānis Puriņi**. Viņu vadītā saimniecība atrodas 5 km no Cesvaines centra un tās specializācija ir biškopība, kas ir vienīgais Puriņu ģimenes maizes darbs jau 20 gadu garumā.

Z/s Jaunspieķi ražo dažādus biškopības produktus, ko realizē veikalos tiklos visā Latvijā.

Paralēli saimniecība ir viena no lielākajām bišu māšu audzētājām Latvijā, un vasara ir karstākais darba laiks.

„Piedalīties saieta darbā un vadīt ievirzi ir pilnīgs jaunums, varētu teikt – eksperiments. Interesentiem piedāvājam gan teorētisku informāciju par biškopību, gan arī praktiski izgājām bišu dravā, lai paskatītos, kā bites dzīvo un strādā”, stāsta saimnieks Jānis. Viena no ievirzes dalībniecēm ir Edīte Karona,

Pietrūks saieta kņadas

Virtuves darbinieces

3x3 Cesvainē noslēdzas. Klāt noslēguma vakars, kad ardievas teiksim viens otram un tiem cesvainiešiem, kas nedēļas garumā klusi un it kā nemanāmi darīja savu darbu, lai pilsētas viesi justos labi. Cesvaines vidusskolā kņada jūtama gandrīz 24 stundas diennaktī. Šeit notiek saieta galvenie notikumi – ievirzes, koncerti, danči.

Ļoti saspringta un intensīva nedēļa ir vidusskolas ēdināšanas blokam. Maltīte jāgatavo ar lielu mīlestību. „Esam laba komanda un ar darbu galā tiekam”, saka ēdināšanas nodaļas vadītāja Daina Briede. „Virtuvē strādā 3 pavāres, 2 palīgstrādnieces un 6 meitenes, kas apkalpo piegaldiem. Pirmoreizi esam saskārušies ar veģetāriešu ēdināšanu. Liels paldies Līgai Reiterei par padomiem. No viņas uzzinājām, ka uzturā būtu vēlams lietot arī tās nezāles, kuras, gatavojot salātus, vienkārši metam ārā”, atzīst Daina. Saieta dalībniekus virtuves meitenes raksturo kā ļoti patīkamus un interesantus cilvēkus. „Paldies saieta organizatoriem par uzticēšanos. Esam ieguvuši lielu pieredzi, jo ikdienā ar tik plašu darba apjomu nesaskaramies. Un pirmdien droši vien liksies, ka kaut kā ļoti pietrūks”, saka ēdināšanas nodaļas kolektīvs.

Daudz darba arī vidusskolas tehniskajiem darbiniekiem. Darba diena ievēlās garāka par ierastajām 8 stundām, bet apkopējas Daina, Inga, Skaidrīte, Zaiga, Aiva un Anna jūt tikai patīkamu nogurumu. „Šī nedēļa ir ļoti interesanta. Darba ir vairāk, bet ne jau katru dienu var satikt interesantus cilvēkus un noraudzīties uz viņu darbošanos. Pie šīs nemitīgās kustības pierasts, nogurumu nejūtam. Blakus tiešajam darbam mazliet pagūstam arī ieskatīties ieviržu aktivitātēs, vismaz tajās, kas notiek skolas pagalmā”, stāsta darba vietā sastaptās Zaiga un Inga. Viņas piebilst: „Ja direktors teiktu, ka pēc nedēļas uzņemam jaunu nometni, piekristu uzreiz!”

Dežurantes

Savā darba vietā vienmēr sastopami sargi – Artūrs, Līga, Sveta un Ināra. Viņi rūpējas, lai saieta dalībniekiem būtu pieejamas nodarbību telpas, tāpat cenšas izpalīdzēt dažādos citos sadzīviskos jautājumos.

Katru dienu saieta dalībniekiem pieejami skolas autobusi, kuru vadītāji Vaņa un Jānis vizina viņus gan ekskursijās, gan arī no naktsmītnēm uz vidusskolu un atpakaļ.

Plaši atvērta apmeklētājiem ir Cesvaines kultūras nama durvis. „Ir liels prieks, ka savu jauno seju kultūras nams var parādīt 3x3 dalībniekiem”, saka direktore Kristīne Aumele. „Arī pati esmu iejutusies atmosfērā, kas šeit valda. Ļoti patīk tas, ko viņi dara. Visur tiek dziedātas tautas dziesmas. Latviskuma sajūta ir milzīga. Mums katram jau tie dziesmu vārdi zemapziņā ir, tikai ikdienā tos par maz atkārtojam”, atzīst kultūras nama direktore. „Esmu iepazinusi fantastiskus cilvēkus un nodibinājusi kontaktus, kas var noderēt turpmākajā darbā. Cesvainei saiets ir milzīgs ieguvums. Tas mudina uz sevi un savu novadu paskatīties citām acīm. Nogurums ir, bet tas ir ļoti patīkams un sniedz lielu gandarījumu”, saka Kristīne.

Gandrīz visi saieta dalībnieki nakšņo Cesvaines internātskolas divos internātos un mācību korpusā. 3x3 dalībnieki šeit jūtas labi, naktsmītnēs pavadot miegam atvēlētās stundas. „Mūsu viesi ir ļoti jauki cilvēki ar spēcīgu iekšēju garīgumu. Ierodoties naktsmītnēs, uzvedās ļoti klusi, respektējot

Saieta dalībnieku maltītēm izlietos

Cūkgaļa – 264,95 kg	Baltmaize – 75,5 kg
Vistas gaļa – 122,90 kg	Rupjmaize – 197,6 kg
Kartupeļi – 907,4 kg	Krējums – 191,8 kg
Tomāti – 93,7 kg	Biezpiens – 50 kg
Gurķi – 93,2 kg	Sviests – 21,3 kg
Burkāni – 114,9 kg	Ievārījums – 20 kg
Redīsi – 55,9 kg	Sāls – 21 kg
Kabači – 14 kg	Cukurs – 114 kg
Graudaugi – 180,3 kg	Eļļa – 43,2 l
Tēja – 12 paciņas (20 gab. iepakojumā)	Siers – 23,60 kg
Kafija – 11 paciņas (0,5 kg iepakojums)	Piens – 293 kg
Sula – 71 l	Olas – 1042 gab.
	Kāposti – 212,9 kg
	Sīpoli – 51,8 kg

apkārtējovēlmiatpūsties,” par 3x3 dalībniekiem saka dežurante Baiba Rumpīte. „Ir ļoti liels prieks, ka arī man ir iespēja apmeklēt ievirzes, ko piedāvā šis saiets. Apmeklēju *Pirts mācību* un ieklausos *Zāļu sievas padomos*. Meitiņa piedalās 1/2x1/2 aktivitātēs. Esmu uzzinājis daudz ko jaunu un jau tagad ir doma, ka nākamajā gadā noteikti piedalīšos saieta, ja radīsies tāda iespēja. Cesvainei, manuprāt, ir ļoti liels ieguvums no 3x3. Ceru, ka tā enerģija, kas līdz ar saietu uz šejieni ir atnākusi, paliks un ienesīs kādas pozitīvas pārmaiņas ikdienas dzīvē”, saka Baiba. Kopā ar viņu par par nometniekiem rūpējas Ina, trīs Ilzes, divas Sarmītes, Maija, Jolanta, Alīna, Zilgma, Vineta, Iveta, Signe, Valija, Anita, Ina, Evija, Aigars, Inta, Jānis un Daiga, kas savas dežuras sadalījuši gan dienā, gan naktī.

3x3 saieta dalībniekiem ir liela interese par Cesvaines un pils vēsturi. Kā pastāstīja informācijas centra vadītāja Ilze Kalna Elksniņa, kas pati ir piedalījies 3x3 darbā citus gadus, ļoti patīk tas latviskums un garīgums, kas izjūtam visa saieta laikā un kā pietrūkst ļoti daudzām ikdienā sastaptajiem cilvēkiem. „Cesvainē pulcējušies ļoti gaiši cilvēki, kas Cesvaines dzīvē noteikti ienesīs kādu pozitīvu pārmaiņu”, atzīst Ilze. ●

Valda

INFO ZIŅAS

➔ Atrastās mantas

Atrastās mantas atrodas infocentrā!!

➔ Mūzikas CD

Nometniekiem katrai ģimenei tiks piešķirts 1 mūzikas disks, vietējie to varēs iegādāties par 3 Ls.

➔ Tavs vērtējums

Aicinām Tevi izteikt savu viedokli par nometni konferencē plkst. 10.15 skolas zālē.

➔ Autobuss uz Rīgu

Autobuss no Cesvaines uz Rīgu atiet plkst. 14.30, iebraukšana Rīgā ap 18.30. Iekāpšana autobusā pēc saraksta.

Mīļši baltie!

Labas dienas!

Šodien iegriezies vainadziņu darināšanas ievirzē. Mani pārsteidza vadošo personu vārdi – Podiņi. Skrēju pie durvīm skatīties, vai neesmu atnācis uz keramikas novirzi. Nē, pareizi vien bija. Ievirzi vada daiļamatniecības meistare Vanda Podiņa ar meitu Imeldu. Vainadziņu kārotājas ir ap desmit, no kurām tikai pāris kvalificējas šai galvas rotai. Uz gara diega ar adatas palīdzību tiek vērtas sīkas pērlītes un tad virknēs piestiprinātas pie vainaga.

Pētīt mūsu tautas gara mantas, pārsteidz kāda neparasta mūsu tautu meitu izdarība: tikko viņas nonāk pie upes, ezera vai pīļu dīķa, tā vainadziņš no galvas nost un plonks! Ūdenī iekšā. Kāpēc?

Man nav ne jausmas. Statistika rāda, ka 10% vainadziņu ir norāvušas zaļās lidaciņas, 10% vanadziņi, 8% puīši, 2% nespecificēti faktori, galvā palikuši 10% un veseli 50% ir sviesti ūdenī.

Strauta malā ganīdama, strautā metu vainadziņu...

Protams, tā ir meitu darīšana, ko viņas dara ar saviem vainadziņiem, ja vien tas bāliņam atkal nebūtu jāzvejo ārā.

Nesim t.d.z. *Āvu, āvu baltas kājas*: meita baltās diegu kabzeķēs, ielec rožu dārzā, saplūc rozes, nopin vainagu, uzliek galvā, aizskrien jūrmalā, un, kā jau bija sagaidāms, vējš – svišķ! Iepūš vainagu jūrā. Un viss tas tiek stāstīts, it kā tā būtu kāda šekspīriska apmēra traģēdija. Modernais cilvēks teiktu: nu kas tur sevišķis? Lai ielēc dārzā un nopin jaunu. Aha, bet mēs nepazīstam senās tautietes mentalitāti. Kāpēc lietas jādara vienkārši, ja tās var darīt sarežģīti?

Viņa nogrābj bāliņu un saka: "Bāliņ, panāc uz minūti, lūdzu!"

"Ko tev vajag?"

"Uztaisi man oša laivu!"

"Oša laivu? Kāpēc?"

"Nu lai pārvestu vainadziņu, dumais!"

Nav grūti iedomāties, kādas domas krusto bāliņa prātu! Māsai nav viss kārtībā bēniņos!

Štrunt' vainaga dēļ viņam jācērt koki, jātaisa dēji... Viņš norij importētu pliskaviešu izteicienu un nolemj, ka ar trakiem tikai ar labu.

"Zini, osis ir smags koks. Laiva grims dibenā!" Un pazūd ap stūri.

"Nu tad taisi no liepas!" māsa viņam nosauc pakal.

Pieņemsim, tikai pieņemsim, ka laiva tiek uzbūvēta 12 mēnešos. Kā jūs domājat tas vainadziņš pēc 12 mēnešu nostāvēšanas ūdenī izskatījās?

Kādu dienu bāliņš, pārbraucis no jūras mājās, saka māsai: "Še!"

"Kas tas ir?"

"Tavs vainadziņš, dumā!"

"Ko es ar tādu žagaru bunti iesāku? Met atpakaļ!"

Te nu mums sarunu jāpamet, brāja atbildi nedzirdējušiem. Bet mēs visi varam iedomāties, kāda tā bija, vai ne?

...

3x3 nometnes kori vada Vivita Skurule, un, skatoties uz dziedoņu pulciņu, nekas neliecina, ka latvieši būtu dziedātāja tauta.

Senos laikos tas tā nav bijis. Ja arī par viriešu dzimuma ļaudīm t.d.z. minēts relatīvi maz, tad, runājot par sieviešu dzimumu, jāsaka: Kungs, stāvi man klāt! Dziedājušas tievas, dziedājušas resnas, dziedājušas jaunas, dziedājušas vecas, un visā zemē valdījis neaprstāms troksnis. Tās, kam bijusi balss, dziedājušas pa vienam, kam nav bijusi balss, dziedājušas baros, un te nu ir meklējami modernā kora sākumi.

No sākuma diriģentu nav bijis, nedz arī pēc tiem bijusi kāda vajadzība. Šī paraža tika ieviesta no Vācijas. Angliski runājošās zemēs diriģentus sauc par konduktoriem un to ir tāda pārpilnība, ka 90% autobusos un tramvajos pārdod biļetes vai šeptējas uz vilcieniem.

Es piekritu, es piekritu. Taču sieviešu dzimuma diriģentes ir vairāk piemērotas liriskajām dziesmām. Sparīgām dziesmām viņām trūkst vajadzīgās muskulatūras.

Dirigenta galvenā funkcija ir uzdot korim balsi, jo viņš ir viens no nedaudzajiem, kas pazīst notis un prot uz klavierēm uzstīt pareizos taustiņus.

Diriģenti ir arī ļoti iedomīgi un grib, lai koris visu laiku uz viņiem skatās. Kāpēc man uz viņu jāskatās? Es esmu viņu redzējis katrā mēģinājumā līdz apnikumam. Koncertā es gribu paskatīties, kas ir atnācis.

Paiet gadi, kamēr diriģents ielaužas savā amatā un saaug ar kori vienā nedalāmā vienībā. Iesācējs pilnīgi ignorē kora vēlmes un diriģē ātrāk, nekā koris ir gatavs dziedāt. Kas notiek? Diriģents nobeidz dziesmu 10 sekundes pirms kora. Klausītājs jau nav muļķis un saprot, kur vaina meklējama. Diriģents neseko korim!

Vienalga, vai koris dzied labi vai slikti, diriģentam pasniedz puķes, jo tās jau ir nopirkta iepriekš un florists vairs atpakaļ neņem.

Ir grūti saprast, kāpēc diriģenti pirms koncerta nemitīgi apkaro viriešu kārtas koristu mēģinājumus atmiešņot balss saites ar medicīniski atzītiem līdzekļiem. Pasakiet man, kāpēc man pirms koncerta ir pusstundu ar tā-ra-ra-rā jātaisa valā balss, ja es to pašu varu izdarīt vienā minūtē ar 3 glāzītēm *Henesija*? No kā viņi baidās? Ka man balss atkal aizies ciet. Man nekas neaizies ciet! Man ir līdzī vesela pudele un, ja es jūtu, ka balss iet ciet, es atkal ieņemu 3 glāzītes (jeb kā Latvijā saka – 300 gramus).

Un tad tie stublie itāļu mūzikālie termini.

"Šo dziesmu mēs dziedāsim *piano pianissimo*!" *Piano pianissimo*!

Ja *piano* ir lielas klavieres, tad *pianissimo* jābūt mazām klavierēm! Kā jūs izdziedāsit lielas un mazas klavieres, ko? Pasakiet to man, lūdzu.

Tad *majestozo*! *Majestozo*? Es ilgu laiku domāju, ka tā ir tomātu mērce, ko itāļi ēd pie makaroniem!

It kā mums tēvu valodā terminu trūktu? Skāļi, skaļāk, vēl skaļāk, bļauj, cik vari! To pašu lielo un mazo klavieru vietā – vajadzīgi ir tikai divi burti KP – *knapi pīksti*!

Piedodiet, es mazliet aizrāvos. Pļāpīgums ir vecu cilvēku nelaime.

Cesvaines 3x3 koris dziedās (pēc beidzamām ziņām) trīs dziesmas. Es pierakstīju nosaukumus, bet tā nu pagadījās, ka aizmetu lapiņu prom. ●

Uldis Siliņš

Redakcija atvainojas Kleopatrai un Dainai par sarunas nepublicēšanu ārkārtas apstākļu dēļ.

Paldies sponsoriem:

Cesvaines novada domei
Cesvaines vidusskolai
Cesvaines internātskolai
PBLA (Pasauls Brīvo Latviešu
apvienībai)
Latvijas 3x3 padomei

SIA „L&T”
Kubuš, Tymbark
SIA „Kanclers”
SIA „DK Promo”
Maksimam Strunskim
Veinbergu–Grāvju ģimenei

Redakcija:

Laura Bitiniece
Monta Bitiniece
Ieva Ploriņa
Līga Luste

Uldis Siliņš
Valda Kļaviņa
Baiba Krūmiņa
Gundega Kalendra

Īpašs paldies levai Ploriņai par *Laipotāja* pirmā numura veidošanu

un liels paldies visiem,
kas piedalījās un palīdzēja *Laipotāja* tapšanā!

